

Sygn. akt III AUa 572/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski

Sędziowie: SSA Iwona Szybka

SSA Dorota Rzeźniowiecka (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Sztuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2015 r. w Ł.

sprawy **Z. R. przy udziale zainteresowanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o ustalenie podlegania ubezpieczeniu

na skutek apelacji Z. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 5 marca 2014 r. sygn. akt VIII U 803/13

- 1. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i ustala, że Z. R. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w A. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 1 września 2000 roku;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz Z. R. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 572/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że Z. R. od dnia 1 września 2000 roku nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek PPHU (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. wskazując, iż czynności wykonywane przez Z. R., w ramach zawartej między stronami umowy o pracę, nie spełniała przesłanek art. 22 kodeksu pracy.

Od powyższej decyzji odwołała się Z. R., reprezentowana przez męża M. R., wnosząc o jej uchylenie i ustalenie, że odwołująca podlega od dnia 1 września 2000 roku ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek PPHU (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Płatnik, reprezentowany przez Prezes Zarządu E. R., poparł odwołanie wnioskodawczynie.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 marca 2014r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołania.

Wyrok sądu pierwszej instancji zapadł w następującym stanie faktycznym.

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością funkcjonuje w obrocie prawnym od 1990r., jedynym udziałowcem spółki była E. R., która od 1990r. do 1997. była Prezesem Zarządu. W okresie od 1997r. do 2005r. E. R. nie pełniła funkcji prezesa Zarządu, natomiast była związana ze spółką umowa o pracę jako doradca zarządu, prezesem zarządu w tym czasie była D. A.. Od 2005r. ponownie na stanowisko Prezesa wróciła E. R. i pełni tę funkcję nadal. Głównym przedmiotem prowadzonej przez spółkę działalności była produkcja, sprzedaż wód mineralnych i napojów gazowanych, opakowań.

Od 1992r. spółka pozostaje w sporze z Bankiem (...). W 1997r. zostało wszczęte postępowanie układowe. Od dnia 19 sierpnia 2005r. do spółki przystąpił drugi udziałowiec. Siedziba firmy płatnika mieściła się początkowo w Ł. przy ul. (...), następnie w A. przy ul. (...).

Postanowieniem z dnia 12 maja 2005r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w sprawie XIV GU 26/05 oddalił wniosek wierzyciela Skarbu Państwa Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. o ogłoszenie upadłości Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...)-mit spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A., z uwagi na brak środków na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

Z. R. w dniu 1 października 1994r. zawarła umowę o pracę z płatnikiem na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku fakturzystki z wynagrodzeniem 2000 zł. plus premia uznaniowa. W imieniu płatnika umowę podpisał wiceprezes Zarządu R. K.. O dnia 1 marca 1995r. Spółka powierzyła wnioskodawczynie obowiązek specjalisty ds. akwizycji z wynagrodzeniem 300 zł plus premia. Od 1.02.1998r. wynagrodzenie wzrosło do kwoty 500 zł plus premia. Pozostałe warunki pozostały bez zmian. Od 1 maja 1997r. wynagrodzenie wzrosło do kwoty 1000 zł. W dniu 1 stycznia 2009r. wnioskodawczynie zawarła z płatnikiem umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku pracownik ds. akwizycji i administracji w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem brutto 1276 zł.. W imieniu płatnika umowę podpisała członek Zarządu D. A..

Od dnia 25 stycznia 1999r. Spółka nie reguluje należności publiczno-prawnych.

Od dnia 1 września 2000r. ustała działalność produkcyjna Spółki, Spółka została pozbawiana parku maszynowego, zaprzestała opłacania składek na ubezpieczenie społeczne pracowników.

Siedziba Spółki przestała istnieć; została zdewastowana od 2000r., po licznych włamaniach i podpaleniach, ma odłączoną dostawę prądu, ogrzewania.

Wnioskodawczynie od września 2000r. nie przebywała w siedzibie Spółki z uwagi na odłączenie prądu, ogrzewania, wody, zaprzestania działalności produkcyjnej przez Spółkę, natomiast wykonywała, wydawane najczęściej telefonicznie, gdyż także pozostali pracownicy, w tym członkowie Zarządu, z tych samych przyczyn, nie przebywali w siedzibie Spółki - polecenia, Prezesa E. R. lub D. A., dotyczące określonych czynności, wykonania usługi księgowej, zestawienia; polecenia były sporadycznie formułowane, związane były początkowo ze sprzedażą zapasów magazynowych wód mineralnych, napojów gazowanych, opakowań (choć tych czynności tzn. sprzedaż zapasów i księgowania efektów było bardzo mało), następnie wykonywała zestawienia, drobne – z uwagi na brak działalności produkcyjnej spółki – czynności z zakresu księgowości, analizy księgowej, statystycznej. Wnioskodawczynie także wykonywała polecenia Prezesa Zarządu dotyczące korespondencji związanej z licznymi sporami sądowymi, których uczestnikiem była i jest nadal Spółka – tzn. wnioskodawczynie sporządzała pisma stanowiące odpowiedzi na zapytania Sądów, lub wyjaśnienia w związku ze sporami sądowymi. Polecenia najczęściej przekazywane były telefonicznie, z uwagi na to, że wnioskodawczynie, podobnie jak inni pracownicy nie przebywali w siedzibie Spółki. Wnioskodawczynie

wykonywała czynności w swoim miejscu zamieszkania, czasem w domu Prezes E. R., niekiedy w domu D. A., która zachowała jeden komputer z mienia Spółki, niekiedy w wynajętym pomieszczeniu, poza siedzibą Spółki.

Płatnik składek nie prowadził w spornym okresie zatrudnienia odwołującej ewidencji czasu pracy dla pracowników.

W okresie od stycznia 2013r. wnioskodawczyni nie wykonywała żadnych czynności.

W latach 1990-2000 w firmie płatnika składek było zatrudnionych ok. 200 osób., od września 2000r. liczba pracowników malała, w 2001r. było zatrudnionych ok. 50 osób, od 2005r. – siedem osób, od 2013r. – 3 osoby.

Wnioskodawczyni występowała z pozwami kierowanymi przeciwko Przedsiębiorstwu (...)mit” w A. wnosząc o zasądzenie na jej rzecz wynagrodzenia za okresy od grudnia 2000r. do lutego 2011r. W latach 2001 -2011 zapadły prawomocne wyroki wydane przez Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądające na rzecz wnioskodawczyni kwoty wynagrodzenia wskazane w pozwach.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach organu rentowego. Dokumenty te nie budzą wątpliwości i stanowią w pełni wiarygodne źródło dowodowe. Sąd Okręgowy zaliczył też w poczet materiału dowodowego sprawy zeznania odwołującej, uznając je za w pełni wiarygodne, logiczne i konsekwentne.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd Okręgowy, powołując się na przepisy art. 6 ust. 1 pkt.1, art. 8 ust.1, art. 11 ust.1 i art. 12 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 1 ust. 1 i art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 22 § 1 k.p. stwierdził, że odwołanie Z. R. nie zasługują na uwzględnienie. W ocenie Sądu brak, w przedmiotowym stosunku prawnym łączącym strony tzn. wnioskodawczynię i płatnika, po dniu 1 września 2000r., elementów charakterystycznych dla umowy o pracę, których analizowany stosunek pracy nie zawierał, tj. brak stałego miejsca wykonania czynności, brak siedziby firmy jako miejsca możliwej aktywności pracowniczej, brak stałych, uporządkowanych - godzin wykonywania czynności, sporadyczność, incydentalność wykonywania tych czynności, a nadto samodzielność decyzyjna przy wywiązywaniu się z poleconych czynności przez wnioskodawczynię i brak jakiegokolwiek bieżącej kontroli płatnika nad tym w jaki sposób wnioskodawczyni wywiązuje się z poleconych czynności. W ocenie Sądu, takie ustalenia wykluczają uznanie, że sporne zatrudnienie miało cechy reżimu pracowniczego od dnia 1 września 2000r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołania oddalił.

W apelacji ubezpieczona zaskarżyła powyższy wyrok w całości, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego to jest:

1. art. 30 kp przez niewłaściwe uznanie, że stosunek pracy łączący odwołującą i spółkę (...)mit ustał z dniem 1 września 2000r.
2. art. 6 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez uznanie, iż odwołująca się od 1 września 2000r. nie jest pracownikiem spółki i od tego dnia nie podlega pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu
3. art. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 22 kp przez błędne uznanie, iż odwołująca się z dniem 1września 2000r. nie jest pracownikiem spółki
4. art. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez uznanie, że nastąpiło ustanie stosunku pracy, pomimo braku jakichkolwiek ku temu podstaw wynikających z dokumentów pracodawcy

Wskazując na w/w zarzuty apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku lub jego uchylenie.

W uzasadnieniu apelacji wskazano, iż (...) spółka z o.o. nie rozwiązała z wnioskodawczynią umowy o pracę, również odwołująca nie uczyniła tego w stosunku do spółki. Nadto Prezes Zarządu spółki w toku postępowania oświadczyła, że pracodawca nigdy nie wyrażał woli rozwiązania stosunku pracy z wnioskodawczynią z dniem 1.09.2000r. Apelująca powołała również wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.11.2012r. II UK 84/12, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że faktyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez pracodawcę nie powoduje ustania stosunku pracy jak również obowiązku objęcia pracownika ubezpieczeniami społecznymi i opłacania przez pracodawcę składek z tego tytułu. Taki skutek może wywołać – związane z faktycznym zaprzestaniem działalności gospodarczej – rozwiązanie stosunku pracy, choćby w sposób dorozumiany. Ustalenie istnienia stosunku pracy musi przede wszystkim skupić się na badaniu woli stron pozostawania w stosunku pracy.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wnosił o jej oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja ubezpieczonej okazała się jest zasadna.

Istotą sporu w sprawie niniejszej była kwestia podlegania przez Z. R. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w oparciu o umowę o pracę w PPHU (...)–mit spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. po dniu 1 września 2000 roku.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. U. 2015 poz. 121), obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Zgodnie z art. 8 ust. 1 za pracownika, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a, uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Według zaś treści art. 13 pkt 1 cyt. wyżej ustawy pracownicy podlegają obowiązkowo wymienionym powyżej ubezpieczeniom od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Stan faktyczny w sprawie niniejszej co do zasady nie był sporny. Między (...) spółka z o.o. a Z. R. w dniu 1 października 1994r. doszło do zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku fakturzystki. O dnia 1 marca 1995r. Spółka powierzyła wnioskodawczyni obowiązki specjalisty ds. akwizycji. Od 1 maja 1997r. wynagrodzenie odwołującej wynosiło 1000 zł. zaś od 1 stycznia 2009r. określono je na 1276 zł. brutto. Spółka (...)–mit funkcjonuje w obrocie prawnym od 1990r., głównym przedmiotem prowadzonej przez spółkę działalności była produkcja, sprzedaż wód mineralnych i napojów gazowanych, opakowań. Zaprzestano działalności produkcyjnej od września 2000r., kiedy to siedziba Spółki po włamaniach i podpaleniach ma odłączoną dostawę prądu i ogrzewania. Jak ustala Sąd Okręgowy Z. R. od września 2000r. wykonywała polecenia prezesa spółki poza siedzibą spółki. Dotyczyły one takich czynności jak wykonywanie usług księgowych, sporządzanie różnych zestawień i związane były początkowo ze sprzedażą zapasów magazynowych wód mineralnych, napojów gazowanych, opakowań jak też obejmowały wykonywanie poleceń prezesa spółki w zakresie korespondencji związanej z licznymi sporami sądowymi, których uczestnikiem była spółka. Ubezpieczona wykonywała wskazane czynności w swoim miejscu zamieszkania lub w domu bądź to Prezes E. R. bądź D. A. jak też w wynajętym pomieszczeniu poza siedzibą Spółki. Z dniem 30 czerwca 2013r. umowa o pracę między Z. R. a PPHU (...)–mit spółka z o.o. została rozwiązana za wypowiedzeniem w trybie art. 36 § 1 kp. Jak wynika z treści świadectwa pracy wystawionego przez pracodawcę Z. R. w okresie zatrudnienia w spółce (...)–mit korzystała ze zwolnień lekarskich w okresach: od 2-5 VI 1998r., 29 I -2 II 1999r., 16 II -15 III 1999r., 23 III -4 VI 1999r., 1 VI - 29 XI 2011r., 30 XI 2011 – 23 XI 2012r.

W ocenie organu rentowego powyżej przedstawiony stan faktyczny uzasadniał przyjęcie, iż od dnia 1 września 2000r. Z. R. przestała podlegać ubezpieczeniom społecznym jako pracownik bowiem po tej dacie czynności wykonywane przez Z. R. w ramach zawartej między stronami umowy o pracę nie spełniały przesłanek art. 22 kp.

Takie stanowisko organu rentowego zaaprobował w całości Sąd Okręgowy dokonując w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku analizy podejmowanych przez Z. R. czynności w okresie po 1 września 2000r. i w efekcie dochodząc

do wniosku, iż w stosunku prawnym łączącym ubezpieczoną i płatnika po wskazanej dacie brak elementów charakterystycznych dla umowy o pracę tj. brak stałego miejsca wykonania czynności, brak siedziby firmy jako miejsca możliwej aktywności pracowniczej, brak stałych, godzin wykonywania czynności, incydentalność wykonywania tych czynności, a nadto samodzielność decyzyjna przy wywiązywaniu się z poleconych czynności przez wnioskodawczynię jak też brak jakiegokolwiek bieżącej kontroli płatnika nad tym w jaki sposób wnioskodawczyni wywiązywała się z poleconych czynności.

W ocenie Sądu Apelacyjnego stanowisko takie nie zasługuje na aprobatę.

Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, iż do ustania stosunku pracy może dojść w wyniku bądź to rozwiązania stosunku pracy bądź jego wygaśnięcia, co wynika z regulacji zawartej w kodeksie pracy. I tak w art. 30 kp wskazano zdarzenia prawne powodujące rozwiązanie stosunku pracy realizujące się w drodze czynności prawnej stron tego stosunku zaś zgodnie z art. 63 kp umowa o pracę wygasa w przypadkach określonych w kodeksie oraz w przepisach szczególnych. Zarówno kodeks pracy jak i przepisy szczególne zawierają zamknięty katalog przyczyn powodujących wygaśnięcie stosunku pracy, wśród których brak regulacji wskazującej, iż stosunek pracy wygasa na skutek zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez podmiot zatrudniający pracownika.

Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko zaprezentowane przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 listopada 2012r. w sprawie II UK 84/12 (publ. LEX nr 1380816) gdzie wskazano, iż faktyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez pracodawcę nie powoduje ustania stosunku pracy, jak również obowiązku objęcia pracownika ubezpieczeniami społecznymi i opłacania przez pracodawcę składek z tego tytułu. Taki skutek może wywołać - związane z faktycznym zaprzestaniem działalności gospodarczej - rozwiązanie stosunku pracy, choćby w sposób dorozumiany (art. 30 § 1 pkt 1-3 k.p.). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wskazanego wyżej wyroku mało użyteczne i zacierające istotę rzeczy w sytuacji, w której ma miejsce faktyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez pracodawcę, jest koncentrowanie się przez sąd na rozważaniu, czy strony faktycznie realizują stosunek pracy. W takim bowiem wypadku widoczne cechy stosunku pracy, jak szczególnie wykonywanie pracy, stosowanie się do poleceń pracodawcy, zapłata wynagrodzenia za pracę ulegają faktycznemu zawieszeniu, jakkolwiek do czasu ustania stosunku pracy nie przestają istnieć w sferze normatywnej (praw i obowiązków). Samo zatem stwierdzenie, że stosunek pracy nie jest faktycznie realizowany, bo nie uzewnętrzniają się jego typowe cechy, nie przesądza o prawnym nieistnieniu stosunku pracy. Gdyby zaakceptować taki tok rozumowania, to każde powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy byłoby z góry nieuzasadnione. Stosunek pracy bowiem istnieje, pomimo że nie jest faktycznie realizowany, jeżeli nadal istnieje zobowiązanie stron do spełniania świadczeń określonych w art. 22 § 1 k.p. na warunkach określonych w tym przepisie. Należy wobec tego uznać, że w wypadku faktycznego zaprzestania prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej i zaprzestania realizowania przez niego związanych z tym obowiązków, będącego w pierwszej kolejności postacią przeszkody w wykonywaniu pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy, ustalenie istnienia stosunku pracy musi przede wszystkim skupić się na badaniu woli stron pozostawiania w stosunku pracy.

W sprawie niniejszej spółka (...) -mit zatrudniająca apelującą nadal istnienie, a prezes zarządu spółki E. R. brała w niniejszym postępowaniu czynny udział i popierała odwołanie ubezpieczonej. W toku postępowania zarówno E. R. obecny prezes zarządu spółki jak i D. A., pełniący tę funkcję w latach 1997-2005, potwierdzały fakt kontynuowania zatrudnienia ubezpieczonej w spornym okresie tj. po dniu 1 września 2000r. oraz fakt rozwiązania stosunku pracy z dniem 30 czerwca 2013r. w trybie art. 36§ 1 kp.

Powyższe twierdzenia stron korespondowały z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd Okręgowy. Z niespornych bowiem ustaleń sądu pierwszej instancji wynika, iż po 1 września 2000r. Z. R. wykonywała pracę na rzecz spółki (...) -mit związaną początkowo ze sprzedażą zapasów magazynowych wód i napojów gazowanych, później zaś z wykonywaniem poleceń prezesa spółki w zakresie korespondencji związanej z licznymi sporami sądowymi, których uczestnikiem była spółka. Pracodawca nadal wykazywał wolę zatrudniania ubezpieczonej a zadania zlecał poza dotychczasowym miejscem wykonywania pracy wobec niemożliwości użytkowania budynku firmy z uwagi na jego zniszczenie jak też pozbawienie dopływu energii elektrycznej. Wobec niekwestionowanych ustaleń faktycznych

poczynionych przez Sąd Okręgowy trudno uznać, iż pracodawca wyrażał w sposób dorozumiany wolę rozwiązania stosunku pracy z ubezpieczoną Z. R. a w szczególności, iż stosunek pracy miałby ustać z dniem wskazanym przez organ rentowy to jest z dniem 1 września 2000r., kiedy to spółka zatrudniała ok. 49 osób, stan zatrudnienia w spółce malał stopniowo do kilkunastu osób w 2001r. i kilku osób od 2002r. a Z. R. wykonywała na rzecz spółki szereg czynności zleczanych przez pracodawcę. I choć nie zajmowały one jej pełnego wymiaru czasu pracy to ani z inicjatywy pracodawcy ani też pracownika nie doszło w tym czasie do wypowiedzenia warunków pracy i płacy w trybie regulacji zawartej w kodeksie pracy.

Wolę pozostawiania w stosunku pracy czy to realizowanym w zmniejszonym zakresie czy też poprzez gotowość do pracy potwierdza fakt występowania przez Z. R. z powództwami o wypłatę wynagrodzenia za okres od września 2000r. do lutego 2011r. kierowanymi przeciwko spółce (...) -mit. W ich wyniku zapadły prawomocne już wyroki Sądu Pracy (tylko w części będące wyrokami zaocznymi) zasądzające na rzecz Z. R. żądane należności z tytułu umowy o pracę.

W konkluzji - w ocenie Sądu Apelacyjnego nie doszło między Z. R. a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w A. do ustania łączącego strony stosunku pracy ani w sposób wskazany w regulacjach zawartych w kodeksie pracy ani też w sposób dorozumiany. Przez cały bowiem sporny okres, to jest od września 2000r. do czerwca 2013r. kiedy doszło do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem przez pracodawcę, zarówno Z. R. jak i zatrudniająca ją spółka w sposób jednoznaczny wyrażały wolę kontynuowania stosunku pracy mimo zaprzestania działalności produkcyjnej. Wobec powyższego biorąc pod uwagę treść art. 13 pkt 1 cyt. wyżej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym pracownicy podlegają obowiązkowo wymienionym powyżej ubezpieczeniom od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku uznać należy, iż brak podstaw do wyłączenia Z. R. z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych we wskazanym wyżej okresie.

W świetle zatem ustalenia, że stosunek pracy nawiązany między spółką (...) -mit a Z. R. został rozwiązany z dniem 30 czerwca 2013r. uznać należy, że Sąd Okręgowy błędnie, bowiem z naruszeniem regulacji zawartej w art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 1 oraz art. 13 pkt 1 cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, orzekł o prawidłowości zaskarżonej decyzji organu rentowego stwierdzającej ustanie podlegania przez Z. R. ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek PPHU (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. a podniesione przez apelującego zarzuty naruszenia przepisów art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należało ocenić jako zasadne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny w oparciu o przepis art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję organu rentowego orzekając jak w sentencji.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd Apelacyjny orzekł stosownie do reguły opisanej w art. 98 § 1 k.p.c., statuującej zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania.

Przewodniczący: Sędziowie: